

det paa en ligesaa lovlig Maade som den, her er bragt i Forslag. Jeg skal ikke her gaae ind paa en Gjentagelse af alt dette, fordi jeg erkjender, at dette Thema er fortæret, og det er utaaferligt, at det Samme skal siges saa ofte. Dette gjøre derimod de andre Herrer i deres Udtalelser; thi naar de gjentage 10 Gange modbeviste Sætninger, saa nødes man til paany at protestere derimod, da det ellers kunde lade, som om man samtykkede, naar man taus hørte deres Paastaaende. Den sande Grund kan jeg sige, at jeg har hørt udtale eller rettere læst haade i Rigsraadets Landstingstidende og i Rigsdagens Landstingstidende, og det er den samme Mand, der paa begge Steder har været saa ligefrem at sige, hvorledes det hang sammen, hvad der var den sande Grund. Han sagde: Rigsraadet opgiver ikke sin Stilling, lad os sige det ligefrem, fordi det erkjender, at det nu har Magt til at sætte noget Bedre istedet for den Sammensætning af Landstinget, som gjælder for Rigsdagen, og det er derfor, vi ville benytte vor Magt til at forhindre Rigsraadets Ophævelse uden dets eget Samtykke. I Rigsdagen har den samme Mand for kort Tid siden udtalt sig i lignende Retning. Man kan ikke noksom være denne Mand Tak skyldig, fordi han har sagt, hvad det egentlig var, der her var tilfede, nemlig Magtens Herredømme. Vi have Magten, siges der, og den ville vi benytte, fordi vi efter vor Betragtning antage, at dette er det eneste Rigtige; men samme Mand anførte som sin Grund til, at han maatte gaae denne Vej, at det var, fordi det ved en heel Række af Landstingsvalg var kommet frem, at Landstingets Charakter, saaledes som den ved Grundloven var paatænkt at skulle være, efterhaanden var bleven svækket og forandret. Er der da valgt nogen eneste Landstingsmand, som ikke har havt de Egenkaber, han skulde have i Genhold til Grundlovens Valgret? Naar dette ikke er Tilfældet, saa spørger jeg: Er det da ikke et Landsting, der er sammensat i Overensstemmelse med Grundlovens Tanke og Villie? Er dette nu Tilfældet, saa bliver den Bemærkning af det ærede Medlem og ligeledes af dem, der tiltraadte hans Betragtningssmaade, ikke Andet end en eenfaldig Fortolkning af, hvad der har været Grundlo-

vens Villie. Det kan være, at den Sammensætning, Landstinget har faaet ved de senere Aars Valg, er anderledes, end de Herrer synes om, der have gjort Indvendinger, og det kan ogsaa være, at de Forslag, som de især billigebe i den grundlovgivende Rigsforsamling, med Hensyn til Landstingets Sammensætning, heller ikke have opfyldt de Forventninger, man nærede om dem; men derimod er det blevet opnaaet, som Grundloven, saaledes som den nu er, har tilfattet, og derfor er det en aldeles intetfingende Grund, naar den nævnte Indvending anføres, for at man skulde forlade de Valglovsbestemmelser, som nu have med Hensyn til Landstingets Sammensætning. — Der blev talt om, at der ikke havde været noget Tryk paa Folket, da det tog sin Beslutning med Hensyn til de Valg, der sidst foregik; men jeg vil dog tillade mig at spørge, om det ikke er et Tryk, der udøves, naar der fra Regjeringens Side siges, at det at gaae den Vej, her foreligger, er den eneste mulige og legale. Dette er udtalt i det Mindste 7 & 8 Gange, saavidt jeg husker, fra Regjeringens Side, men i en saadan Udtalelse fra Regjeringen ligger der et meget stort Tryk paa Befolkningen. Naar Regjeringen i den Henseende vilde have stillet sig neutralt, saa havde den ikke brugt den Art Udtryk. Det er forøvrigt bekjendt nok, at der ogsaa fra andre Sider er fremkommet Ytringer, som ere blevene brugte og misbrugte til at udøve et Tryk paa Folket i nærværende Sag. Jeg vil forøvrigt ikke nævne, hvorfra de ere komne, fordi det har visse Farer ligeoverfor Formanden. — Et æret Medlem udtrykte sig saaledes, at han og hans Venner vare de sande Venner af Frihed og Lighed. Ja, mine ærede Herrer, det er dette, vi Alle troe, at vi ere, derfor kan der ikke komme Noget ud af at discutere derom, og jeg skal heller ikke gaae videre ind derpaa; jeg paastaar kun, at jeg er accurat ligesaa god en Ven af Frihed og Lighed som det ærede Medlem, men vi ere dog komne til aldeles modsatte Resultater i denne Sag med Hensyn til vor Betragtning af, hvad de Indskrænkninger, der nu skulle foregaae i Valgretten med Hensyn til Landstinget, have at bethyde. Naar jeg endnu staar paa det Standpunkt, at jeg maa stemme